

har stillet til § 2, er det jo rent redaktionelt, men det knytter sig til den Vedtagelse af den paagældende Passus, som fandt Sted ved 2den Behandling. Nu har Udvalget stillet Forslag om en anden Affattelse af den paagældende Passus, og hvis den, som det er sandsynligt nok, vedtages, bortfalder med det samme mit Forslag under Nr. 3. Hvad dette Forslag om en anden Affattelse af den paagældende Passus i § 2, som er stillet af Udvalget under Nr. 3, angaar, har jeg vedblivende nogen Betænkelighed ved den Regel, som derved vil blive indført: at forvandle et Støn, som det er naturligt i dette Forhold at komme til, og som er gældende Lovregel, til en aritmetisk Regel, som kan blive unaturlig. Men jeg tillægger ikke dette stor Betydning, da det efter al Sandsynlighed kun vil dreje sig om mindre Summer, og jeg haaber heller ikke, at Vedtagelsen, som altsaa rimeligvis vil finde Sted, af dette Forslag skal blive nogen Tue, hvorover Læsset kan vælte i det andet Ting. Dette Læs er jo ganske vist ikke stort, thi her er ikke Spørgsmaal om ved denne Lov at gøre nogen væsentlig Forandring i den gældende Ret, men jeg tillægger dog de Ting, der vindes, og som rigtig ere paapegede af den ærede Ordfører, en Del Betydning; de udfylde i alt Fald et Savn, som har været til Stede i den paagældende Ret. Det, Flertallet vinder, er, som det bemærkedes, jo for det første Retten til Oversyn, for det andet Retten til ved Kommunalbestyrelsens Hjælp af faa Rigning tilvejebragt, hvor Brændslets Tilvejebringelse ikke kan naas ad frivillig Vej. Dette sidste er en af de Grunde, der oprindeligt have foranlediget mig til at tænke paa dette Lovforslag, idet der forelaa Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen havde været villig til at ligne Midlerne paa Beboerne, men hvor en af dem, hvem Bidraget blev paalignet, protesterede, førte sin Sag igennem til Højesteret og vandt, idet Højesteret fortolkede den paagældende Bestemmelse om, at Midlerne „tilvejebringes ved frivillige Bidrag“ saaledes, at de ikke kunne tilvejebringes ved Rigning. Det er dette, som Lovforslaget sigter til at afhjælpe. Og saa vindes der endelig for Flertallet denne Anvisning til, hvorledes det kan lykkes at faa Varmeapparatet anbragt, naar det overstrider det sædvanlige til Nat-

telovnes Anbringelse. I den Henseende er den gældende Ret meget platonisk i sin Interesse. Der staar kun der, at „naar Menigheden ønsker en mere fuldstændig Varmeindretning end oven anført, kan Eiendeejeren ikke modsætte sig saadant“; men hvorledes de skulle faa den anbragt, giver Loven ingen Anvisning paa; det staar der intet om der. Det er det, som Lovforslaget nu virkelig skaffer Flertallet Udsigt til at faa ordnet. Dette i Forbindelse med Forlængelse af Sirklingstiden til 5 Mar, hvilket baade er i Kirkejerens og i Menighedens Interesse, gør, at der opnaas et virkelig Fremskridt ved denne Lov. Naar Lovforslaget nu har faaet Form af en temmelig omstændelig Lov paa 10 Paragraffer, saa er det for øvrigt rigtigt bemærket af den ærede Ordfører, at det allermeste deraf ikke er nyt, men det var rent udvortes Gensyn, som maatte gøre det tilraadeligt at samle alle dens Bestemmelser i et samlet Lovforslag i Stedet for, som man kunde have gjort, at indskrænke sig til en 4—5 Rettelser i den gældende Lov. Derved vilde være fremkommen den monstrose Titel: Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 7de Juni 1873, indeholdende et Tillæg til Lov osv., og det var en kinesisk Veste, som jeg fandt, man kun kunde være tjent med at undgaa, og derfor valgte jeg at forvandle det til et selvstændigt Lovforslag, der optog alt dette vedrørende Loven af 7de Juni 1873, men hvoraf ganske naturligt fulgte, at meget deraf ikke er nyt, men kun gammelt. Jeg skal, efter at have udtalt mig saaledes om Ændringerne, tillade mig at anbefale Lovforslaget til endelig Vedtagelse.

Svendsen: Hvad angaar selve Hovedforslaget og de af Udvalget stillede Ændringer, kan jeg ganske henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser. Det er kun lige over for det enkelte Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Falske (A. Jensen), at jeg gerne vilde sige et Par Ord. Jeg finder nemlig, at dets Vedtagelse vil gøre Loven meningsløs, saaledes som denne i øvrigt er affattet. Forslaget kan slet ikke passé ind i den Paragraf, hvortil det er stillet. Der kan virkelig ikke staa: Det „skal“ af Kommunalbestyrelsen „bestemmes“; thi det omstøder